

FALSCHES

10. PLUT. de sanit. 8 p. 126D κομψῶς γὰρ ἔοικε καὶ Πρόδικος εἰπεῖν, ὅτι τῶν ἡδυσμάτων ἀριστόν ἐστι τὸ πῦρ.

11. GAL. de meth. med. x 474 K. καὶ δὴ καὶ τὸ γάλα κάλλιστον μὲν, εἰ ἐξ αὐτῶν τῶν θηλῶν ἐπισπῶντό τις, ὥσπερ Εὐρυφῶν καὶ Ἡρόδοτος καὶ Πρόδικος 5 ἀξιοῦσιν.

85 [78]. THRASYMACHOS

A. LEBEN UND LEHRE

1. SUID. Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος (ὅς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰση- 10 γήσατο, μαθητὴς [?] Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος) ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνια, ἀφορμὰς ῥητορικός.

2. ARISTOT. Soph. el. 33. 183 b 29 οἱ δὲ νῦν εὐδοκιοῦντες παραλαβόντες παρὰ πολλῶν οἶον ἐκ διαδοχῆς κατὰ μέρος προαγαγόντων οὕτως ἠϋξήκασιν, Τεισίας 15 μὲν μετὰ τοὺς πρῶτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τεισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον καὶ πολλοὶ πολλὰ συνενηνόχασιν μέρη.

3. DIONYS. Lys. 6 μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὐρίσκω παρὰ Λυσίαι πάνυ θαυμαστήν, ἣς Θεόφραστος [περὶ λέξ. fr. 3 Schmidt] μὲν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι Λυσίαν· καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· 20 λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμοιβῶν· . . . τίς δ' ἐστὶν ἢν φημι ἀρετὴν; ἢ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξεις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαῖα τοῖς δικανικοῖς λόγοις καὶ παντὶ ὀληθεῖ ἀγωνί.

4. ARISTOPH. Daetales [aufgeführt 427] fr. 198, 5ff. [aus Gal. gloss. Hipp. XIX 66 K. Dialog zwischen Sohn und Vater]

- 25 ἢ μὴν ἴσως σὺ καταπλιγῆσαι τῷ χρόνῳ.
 — τὸ καταπλιγῆσαι τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
 — ἀποβήσεται σοι ταῦτα ποῖ τὰ ῥήματα;
 — παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τ' ἀποβήσεται.
 — τί δ' ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἀνδρας λέγεις

2 Der richtige Autornamen Euenos [fr. 10 B.] steht de adul. et am. 2 p. 50 A; Quaest. Platon. x 3, 2; Quaest. conviv. VII 1, 2 4 Hier wie XVII B 98ff. ist Ἡρόδοτος richtig. Vgl. Anon. Lond. (Suppl. Arist. III 1) 9, 20 p. 14 Anm., p. 115a 14 7 vgl. E. Schwartz de Thras. Ch. Rost. Sommer-Ind. 1892; Zeller-Nestle I 1321⁴ 8 Χαλκηδόνιος AT: Καλχηδόνιος übr. Hss. Χαλκηδόνος A: Καρχηδόνος F: Καλχηδόνιος VM 9 νῦν] vgl. II 321, 21 10 μαθητὴς Hss.: καθηγητὴς Diels; eher: μαθητὴς <ὦν Τεισίου, καθηγητὴς δὲ> Kranz Vgl. II 321, 23ff. 11 παίγνια] vgl. Gorg. Hel. Schluß (82 B 11 § 21) 13 vgl. 31 A 19 14 προαγαγόντων BC: παραγαγόντων A: προαγαγόντες f 19 προέχει] Dion. setzt nämlich des Lysias Geburt falsch 459 29 κακῶς Hss.: verb. Elmsley

καλοκάγαθειν ἀσκοῦντας; — οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,
τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων περθρεύεται;

5. ARISTOT. Rhet. Γ 11. 1413a 7 καὶ τὸ τὸν Νικήρατον φάναι Φιλοκτῆτην εἶναι δεδηγμένον ὑπὸ Πράττους, ὥσπερ εἶκασεν Θ. Ἰδὼν τὸν Νικήρατον ἠττημένον 5 ὑπὸ Πράττους βραβυιδουῖντα, κομῶντα δὲ καὶ αὐχμηρὸν ἔτι.

6. — — B 23. 1400b 19 ὡς Κόνων Θρασύβουλον θρασύβουλον ἐκάλει καὶ Ἡρόδικος Θρασύμαχον 'ἀεὶ θρασύμαχος εἶ' καὶ Πῶλον 'ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ'.

7. IUV. VII 203 *raepituit multos vanae sterilisque cathedrae sicut Thrasymachi* [?] *probat exitus*. SCHOL. *retorica apud Athenas qui suspensio 10 perit*.

8. ATHEN. x 454 F Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ Περι ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησιν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τότε τὸ ἐπίγραμμα:

τοῦνομα θῆτα ῥῶ ἄλφα σάν ὕ μῦ ἄλφα χεῖ οὐ σάν.

15 πατρὶς Χαλκηδῶν' ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

9. CIC. de orat. III 32, 128 [Prodikos, Thras., Protagoras, s. 84 B 3] *quorum unus quisque plurimum temporibus illis etiam de natura rerum et disseruit et scripsit*.

10. PLATO de rep. I 336b καὶ ὁ Θ. πολλάκις μὲν καὶ διαλεγόμενων ἡμῶν 20 μεταξὺ ὥρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου, ἔπειτα ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκώλυτο βουλομένων διακοῦσαι τὸν λόγον· ὡς δὲ διεπαυσάμεθα καὶ ἐγὼ ταῦτ' εἶπον, οὐκέτι ἡσυχίαν ἤγεν, ἀλλὰ συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἤκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος, καὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ Πολέμαρχος δεισαντες διεπτοήθημεν. ὁ δ' εἰς τὸ μέσον φθηγάμενος 'τίς, ἔφη, ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει, ὦ Σώκρατες' κτλ. Vgl. 25 338c [b 6a].

11 [8]. ARISTOT. Rhet. Γ 8. 1409a 2 λείπεται δὲ παῖάν, ὧι ἐχρῶντο μὲν ἀπὸ Θρασυμάχου ἀρξάμενοι, οὐκ εἶχον δὲ λέγειν τίς ἦν.

12. CIC. Orat. 13, 40 *Isocrates . . . cum concisus ei Th. minutis numeris videretur et Gorgias, qui tamen primi traduntur arte quadam verba vincisse,*

1 καλοκάγαθειν Bergk: καλοκάγαθειον oder -ῶν Hss.: καλοκάγαθειαν Stephanus 2 τούτων Hss.: verb. Brunck περθρεύεται Bergk: τηρεύεται oder τερύεται Hss. Der Vater ruft Thrasymachos als den Vater der neuen Mode zu Hilfe, um den forensischen Autor des Wortes καλοκάγαθειν festzustellen. — Kratinos fr. 185 verspottet in der Πυτιῆ (423 aufgef.) die Τέχνη, die den vielbenutzten Anfang empfiehlt τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε. Clem. Str. VI 20 [II 438, 14 St.] vergleicht dazu Andokides I, 1 u. a. Redner. War dies die Techne des Thrasymachos? Vgl. B 3—7a; Wilamowitz *Hom. Unt.* S. 312¹⁹ 3 Nikeratos von Heraklea, Nebenbuhler des Antimachos, gekrönt von Lysander, Plut. Lys. 18 7 'Ἡρόδικος' ἡρόδικος ὁ Ac: vielleicht ὁ <Σηλυμβριανός> Diels: Πρόδικος Spengel ohne Grund 8 *Tharsymachi* Ritschl: *isimachi* P² (in Rasur): **ysimachi* P¹ (*thrasimachi* n. Owen P¹): *thersimachi* oder *thresimachi* übr. Hss., daher *Thrasymachi* vulg.; verm. ist ein Rhetor der jüngsten Zeit zu verstehen 14 ὕ μῦ] ὕμ Hss. 26 παῖάν] παδείαν Ac 27 μὲν Ac: μὲν ὡς ἐν ἀπορρήτῳ ΘΠ: tilgte Victorius. Wohl Scholion zum Schluß τίς ἦν] ὡς ἐν ἀπορρήτῳ <ῶν>

Thucydides autem praefracrior nec satis ut ita dicam rotundus, primus instituit dilatare verbis et mollioribus numeris explere sententias.

13. DIONYS. Isaë. 20 τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρουμένων λόγους καὶ πρὸς τὴν ἐναγώνιον ἀσκούντων ῥητορικὴν, ὧν ἐγένετο Ἀντιφῶν τε ὁ Ῥαμνούσιος 5 καὶ Θρασύμαχος ὁ Καλχηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος Κριτίας τε ὁ τῶν τριάκοντα ἄρξας καὶ Ζωῖλος ὁ τὰς καθ' Ὀμήρου συντάξεις καταλιπῶν . . . Θ. δὲ καθαρὸς μὲν καὶ λεπτὸς καὶ δεινὸς εὐρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς ὁ βούλεται, πᾶς δὲ ἔστιν ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοῖς δὲ [ἢ συμβουλευτικοῖς] οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους, τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ Κριτίου καὶ περὶ Ζωίλου 10 τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι πλὴν ὅσον τοῖς χαρακτήρησι τῆς ἔρμηνείας διαλλάττουσιν ἀλλήλων.

14. SUID. Οὔηστίνος <ὁ> Ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου Γλωσσῶν βιβλία ρδ, Ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, Ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασύμαχου τοῦ ῥήτορος 15 καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

B. FRAGMENTE

<ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ>

1. [2 Sauppe O. A. II 162] DIONYS. Demosth. 3 [p. 132, 3 Raderm. — Usen.] τρίτη λέξις ἦν ἡ μεικτὴ τε καὶ σύνθετος ἐκ τούτων τῶν 20 δυεῖν [nämlich αὐστηρὰ und λιτή]. ἦν ὁ μὲν πρῶτος ἀρμοσάμενος καὶ καταστήσας εἰς τὸν νῦν ὑπάρχοντα κόσμον, εἴτε Θ. ὁ Καλχηδόνιος ἦν, ὡς οἶεται Θεόφραστος [π. λέξ. fr. 4 Schmidt], εἴτε ἄλλος τις, οὐκ ἔχω λέγειν. οἱ δ' ἐκδεξάμενοι καὶ ἀναθρέψαντες καὶ οὐ πολὺ ἀποσχόντες τοῦ τελειῶσαι ῥητόρων μὲν Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος 25 ἐγένετο, φιλοσόφων δὲ Πλάτων ὁ Σωκρατικός· τούτων γὰρ ἀμήχανον εὐρεῖν τῶν ἀνδρῶν ἑτέρους τινὰς ἔξω Δημοσθένους ἢ τἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα κρεῖττον ἀσκήσαντας ἢ τὴν καλλιλογίαν καὶ τὰς ἐπιθέτους κατασκευὰς βέλτιον ἀποδειξαμένους. ἡ μὲν οὖν Θρασύμαχου λέξις, εἰ δὴ πηγὴ τις ἦν ὄντως τῆς μεσότητος, αὐτὴν τὴν προαίρεσιν ἔοικεν 30 ἔχειν σπουδῆς ἀξίαν· κέκραται γὰρ εὖ πως καὶ αὐτὸ τὸ χρησίμον

5 καλχηδόνιος F¹: χαλκηδόνιος F²MBP 8 [ἢ συμβουλευτικούς] Schwartz
12 <ὁ> Flach 13 βιβλία βιβλίων Diels ρδ] δ̄ ed. princ. »Aber da die Epitome des Vestinus wiederum von Diogenian (5 Bücher) epitomiert ist (Schol. Greg. Naz. Piccolomini *Estr. ined.* [Pisa 1879] 71 p. 11), kann jene nicht kleiner sein. λ̄ statt δ̄ vermutete Naber. Nach Suid. Πάμφιλος hatte dessen Werk βιβλία ρε (vielleicht ist ein Buch Prooemium zugerechnet oder δ̄ oder ε̄ ist verschrieben)« Diels 19 λέξις Diels (vgl. a. O. c. 2 Anf.): λέξεως Hss.: λέξεως ἰδέα Sylburg 21 χαλκηδόνιος Hss.
28 ἀποδεξαμένους Hss.: verb. Sylburg 29 εἰ δὴ πηγὴ τις nach H. Schenkl und Sadée Rad.-Us.: ἢ λοιπὴ τις Hss.: εἰ καὶ ἑλληνίς τις Friedländer

εἴληφεν ἑκατέρας. δυνάμει δ' ὡς οὐκ ἴσηι <τῆι> βουλήσει κέχρηται, παράδειγμα ἐξ ἑνὸς τῶν δημηγορικῶν λόγων τόδε· ἔβουλόμην μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, μετασχεῖν ἐκείνου τοῦ χρόνου τοῦ παλαιοῦ [καὶ τῶν πραγμάτων], ἡνίκα σιωπᾶν ἀπέχρη τοῖς νεωτέροισι, τῶν τε πραγμάτων οὐκ ἀναγκαζόντων ἀγορεύειν καὶ τῶν πρεσβυτέρων ὀρθῶς τὴν πόλιν ἐπιτροπεύοντων· ἐπειδὴ δ' εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἀνέθετο χρόνον ὁ δαίμων, ὥστε <ἐτέρων μὲν ἀρχόντων> τῆς πόλεως ἀκούειν, τὰς δὲ συμφορὰς <πάσχειν> αὐτούς, καὶ τούτων τὰ μέγιστα μὴ θεῶν ἔργα εἶναι μηδὲ τῆς τύχης, ἀλλὰ τῶν ἐπιμεληθέντων, ἀνάγκη δὴ λέγειν· ἢ γὰρ ἀναίσθητος ἢ καρτερώτατός ἐστιν, ὅστις ἐξαμαρτάνειν ἑαυτὸν ἐπιπαρέξει τοῖς βουλομένοις καὶ τῆς ἐτέρων ἐπιβουλής τε καὶ κακίας αὐτὸς ὑποσχῆσει τὰς αἰτίας. ἄλις γὰρ ἡμῖν

ÜBER DIE STAATSVERFASSUNG

1. Ich wünschte freilich, ihr Athener, ich hätte jener alten Zeit angehört, als es den Jüngeren verstattet war zu schweigen, weil die Verhältnisse nicht zum öffentlichen Reden zwangen und die Älteren den Staat auf rechte Weise verwalteten. Da uns nun aber die Gottheit für eine so späte Zeit aufgespart hat, daß wir zwar <auf andere als Führer> des Staates hören, die unglücklichen Ereignisse aber selbst <durchmachen> müssen, wovon das Schlimmste nicht Werk der Götter, auch nicht des Zufalls, sondern der Regierenden ist, so ist es denn unumgänglich zu reden; denn stumpfsinnig oder übergeduldig ist, wer sich selbst noch länger zu fehlerhaften Handlungen beliebigen Leuten überläßt und die Schuld für der anderen Partei Hinterlist und Schlechtigkeit selbst auf sich nehmen will. Nein, uns genügt die Vergangenheit: und zwar daß wir statt der Friedenszeit nun im Kriege

1 δυνάμει δ' ὡς Sauppe: δυναμέως· ὡς δὲ Hss. <τῆι> Reiske 2 ἐξ ἑνὸς <θήσω> Sylburg Symbuleutische Musterrede. Situation etwa: Dekeleischer Krieg, Hader zwischen Oligarchen und Demokraten (Köhler *Berl. Sitz. Ber.* 1893, 505. Später setzte dieser sie unter Lysander a. O. 1895, 457) 3 ὦ ἀθηναῖοι Sylburg: ὦ Hss., was ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι auflösen Rad.-Us. [τοῦ παλαιοῦ] Vliet 4 [καὶ τῶν πραγμάτων] Sauppe 5 νεωτέροισι mrg M (Sadée): νεωτέροις Hss. Ausg. 8. 9 die Lücken der Hss. erg. Diels: ὥστε <τὰς μὲν εὐπραξίας> τῆς πόλεως ἀκούειν, τὰς δὲ συμφορὰς <ὄραν> αὐτούς Blass 11 δὴ Sylburg: [δὲ] Raderm. 12 zu καρτ. vergleicht Radermacher Plato *Phaedo* 77 A, 'was aber nicht ganz entspricht' Friedländer: καρτερικώτατος Usener ἐξαμαρτάνειν Reiske

ὁ παρελθὼν χρόνος καὶ ἀντὶ μὲν εἰρήνης ἐν πολέμῳ
γενέσθαι καὶ διὰ κινδύνων <ἐλθεῖν> εἰς τόνδε τὸν χρόνον,
τὴν μὲν παρελθοῦσαν ἡμέραν ἀγαπῶσι, τὴν δ' ἐπιοῦσαν
δεδιόσι, ἀντὶ δ' ὁμοιοῦς εἰς ἔχθραν καὶ ταραχὰς πρὸς
5 ἀλλήλους ἀφικέσθαι. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τὸ πλῆθος τῶν
ἀγαθῶν ὑβρίζειν τε ποιεῖ καὶ στασιάζειν, ἡμεῖς δὲ μετὰ
μὲν τῶν ἀγαθῶν ἐσωφρονουῦμεν, ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ἐμά-
νημεν, ἃ τοὺς ἄλλους σωφρονίζειν εἴωθεν. τί δῆτα μέλλοι
τις ἂν <ἄ> γινώσκει εἰπεῖν, ὅτῳ γε <γέγονε> λυπεῖσθαι
10 ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζειν ἔχειν τι τοιοῦτον, ὡς μη-
δὲν ἔτι τοιοῦτον ἔσται; πρῶτον μὲν οὖν τοὺς διαφορο-
μένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν ἄλλων
ἀποδείξω γ' ἐν τῷ λέγειν πεπονθότας πρὸς ἀλλήλους,
ὅπερ ἀνάγκη τοὺς ἄνευ γνώμης φιλονικούντας πάσχειν·
15 οἰόμενοι γὰρ ἐναντία λέγειν ἀλλήλοις, οὐκ αἰσθάνονται
τὰ αὐτὰ πράττοντες οὐδὲ τὸν τῶν ἐτέρων λόγον ἐν τῷ
σφετέρῳ λόγῳ ἐνόησα. σκέψασθε γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ἃ ζητοῦ-

angekommen sind und bis auf diesen Augenblick ständig Gefahren
<durchgemacht haben> — wobei wir über den vergangenen Tag froh
sind und vor dem herannahenden uns fürchten — und daß wir statt
der bürgerlichen Eintracht Feindschaft und wirre Streitigkeiten mit
einander erreicht haben. Die anderen Leute bringt die Fülle der Glücks-
güter zu Ausschreitung und Bürgerkrieg, wir aber waren im Besitz dieser
Glücksgüter besonnen; dagegen im Unglück wurden wir toll, das doch
die anderen in der Regel besonnen werden läßt. Warum sollte man also
auszusprechen zögern, <was> man erkennt, wenn einem Trauer über die
gegenwärtige Lage und Glaube <zuteil geworden ist>, ein Mittel zu wissen,
daß ein solcher Zustand aufhört? Zuerst werde ich also an den mit-
einander Hadernden unter den politischen Rednern und den übrigen
in meiner Rede darlegen, daß es ihnen miteinander gegangen ist, wie es
notwendigerweise solchen geht, die ohne Einsicht um den Einfluß streiten.
Denn in dem Glauben, das Gegenteil voneinander zu sagen, merken sie
nicht, daß sie dasselbe tun und daß der anderen Partei Rede in ihrer

1 καὶ tilgte Sauppe; statt dessen καὶ <ἀισχρὸν> Diels 2 <ἐλθεῖν>
Diels; notwendig? 9 <ἄ> γινώσκει Diels: γινώσκειν Hss.: γινώσκων
Blass <γέγονε> Diels: <ὑπάρχει> Blass 10 ὡ Pearson *Cl. Rev.* 23, 48
13 γ' ἐν τῷ λέγειν Diels: γε προλέγων Hss.: γε παρά λόγον Usener
17 σφετέρῳ Cobet: ἐτέρῳ Hss.

σιν ἑκάτεροι. πρῶτον μὲν ἡ πάτριος πολιτεία ταραχὴν αὐτοῖς παρέχει ῥάσιση γνωσθῆναι καὶ κοινοτάτη τοῖς πολίταις οὔσα πᾶσιν. ὅποσα μὲν οὖν ἐπέκεινα τῆς ἡμετέρας γνώμης ἐστίν, ἀκούειν ἀνάγκη λόγων τῶν παλαιότερων, ὅποσα δ' αὐτοὶ ἐπεῖδον οἱ πρεσβύτεροι, ταῦτα δὲ παρὰ τῶν εἰδότεων πυνθάνεσθαι . . . ' τοιαύτη μὲν οὖν τις ἡ Θρασυμάχειος ἐρμηνεία, μέση τοῖν δυεῖν καὶ εὐκρατος καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς χαρακτῆρας ἐπίκαιρον ἀφετήριον.

ΥΠΕΡ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ

10 2 [1]. CLEM. Strom VI 16 [II 435, 16 St.] καὶ μὴν ἐν Τηλέφωι [aufgef. 438] εἰπόντος Εὐριπίδου "Ἕλληνες ὄντες βαρβάρους δουλεύσομεν;" [fr. 719 N.²] Θ. ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει. "Ἀρχελάωι δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάρωι;"

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΗ

15 3 [4]. SCHOL. ARISTOPH. Av. 880 τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου [fr. 115 über die Einschließung der Chier in das Gebet der Athener zu Anfang des pelop. Krieges] καὶ Θ. φησιν ἐν τῇ Μεγάλῃι τέχνῃι.

eigenen Rede enthalten ist. Betrachtet doch einmal von Anfang an, was jede der beiden Parteien erstrebt. Erstens stiftet bei ihnen die ‚altererbte Staatsverfassung‘ Verwirrung, die doch so sehr leicht zu verstehen ist und allen Staatsbürgern in ganz gleichem Grade angehört. Soviel nun davon jenseits unserer eigenen Erfahrung liegt, dafür muß man die Erzählungen aus der Vergangenheit hören; soviel die Älteren von uns selbst erlebten, das dagegen muß man von ihnen als den Wissenden erfahren . . .“

FÜR DIE LARISÄER

2. Sollen wir Archelaos als Sklaven dienen, Hellenen einem Barbaren ?

1 πρῶτον μὲν] das ἔπειτα fehlt 2 ῥάσιση Sylburg: ῥάσιση Hss.
 3 ἐπέκεινα Reiske: ἐκείνων Hss. 4 γνώμης] μνήμης Sauppe λόγων
 Diels: λέγειν Hss.; ἀκούοντας ἀνάγκη λέγειν τῶν π. Blass 9 Diese
 Musterrede bezieht sich auf die Zeit 404—399. Die Realien hat Herodes
 Atticus Περί πολιτείας [v 658 Bekk.] benutzt. Köhler Berl. Sitz. Ber.
 1893, 505. Vgl. W. Schmid Rhein. Mus. 59 (1904) 512 14 Der Titel
 scheint eine kleinere Techne desselben Verf. vorauszusetzen.

Zu der *Techne* gehören außer den Ἀφορμαὶ ῥητορικαὶ [s. II 319, 11] die folgenden mit Spezialtiteln angeführten Frr.

- 4 [3]. ATHEN. x 416 A Θ. δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινὶ τῶν προοιμίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφικόμενον
5 καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλά ἐμφορεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὃ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ τῇ ὑστεραίαι πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο ἔχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγᾶς.
- 10 5 [7]. ARISTOT. Rhet. Γ 1. 1404a 13 ἐγκεχειρήκασιν δὲ ἐπ' ὀλίγον περὶ αὐτῆς [nämll. τῆς ὑποκριτικῆς] εἰπεῖν τινες, οἷον Θ. ἐν τοῖς Ἑλέοις.

- 6 [5]. PLATO Phaedr. 267 c [vgl. II 262, 7] τῶν γε μὴ οἰκτρογῶν ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἔλκομένων λόγων κεκρατηκέναι
15 τέχνη μοι φαίνεται τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος. ὀργίσει τε αὐ πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ γέγονε καὶ πάλιν ὠργισμένοις ἐπάιδων κηλεῖν, ὡς ἔφη· διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὅθεν δὴ κράτιστος. HERMIAS z. d. St. p. 239, 18 Couvreur ὃ γὰρ Χαλκηδόνιος, τουτέστιν ὁ Θ., ταῦτα ἐδίδαξεν, ὡς δεῖ εἰς οἶκτον ἐγείραι
20 τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδυρόμενον καὶ τὰ ὅμοια.

6a. — de rep. 338c φημι . . ἐγὼ [Thrasym.] εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον.

- 7 [6]. PLUT. Quaest. conv. I 2, 3 p. 616 D δεῖ [bei der Tischordnung] καθάπερ ὑπόθεσιν μελετῶντα συγκριτικὴν τοὺς Ἀριστοτέλους

6. *Thrasymachos war fähig, wie er sagte, eine Masse in Leidenschaft zu bringen und die leidenschaftlich Erregten wieder durch Besprechung zu besänftigen.*

6a. Das Gerechte ist nichts anderes als der Vorteil des Stärkeren.

3 Vermutlich das προοίμιον zur Μεγάλῃ τέχνῃ, in dem sich Thr. mit dem rhodischen Athleten in bezug auf sein σθένος (Z. 15) und seine Monstrekünste (ὑπερβάλλοντες λόγοι B 7) mit dem vielgewandten Meister-
ringer vergleicht. 8 ὑπολείπεσθαι Sauppe: ἀπολείπεσθαι Hss. 12 Die Ἑλεοὶ nach Ed. Schwartz a. O. eine theoretisch eingeleitete Sammlung von ἐπιλογοῖς, die das Mitleid anregen sollten. Vgl. dazu auch Quint. III 3, 4 und III 1, 12 (II 266, 12) 13ff. über den Rhythmus vgl. Norden *Ant. Kunstpr.*² S. 43 14 οἰκτρογῶν] im Stile dieser ganzen Stelle, nicht speziell Thrasym. parodierend 15 τέχνην Schwartz Καλκηδονίου Herwerden 15f. vgl. Thucyd. II 65, 9 17f. ὅθεν δεῖ BT: verb. Paris. 1808

Τόπους [Γ1 ff.] ἢ τοὺς Θρασυμάχου Ὑπερβάλλοντας ἔχειν προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον, ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἕκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεάτρων εἰς τὰ συμπόσια μετὰγοντα.

7a. PHILODEM. Rhet. II 49 [Suppl. ed. Sudhaus Lps. 1895 S. 42ff.] καὶ Μητρόδωρος [fr. 20ff. A. Körte *Jahrb. f. cl. Phil.* Suppl. 17 (1880) 548] δὲ ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ποιημάτων ἱκανῶς ἔοικεν παρεμφαίνειν τὸ τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην ὑπάρχειν . . . εἰπ(εῖν) μὲν ἐ(ν) π(λ)ήθει πε(ρ)ὶ τ(ῶν) π(λ)ήθ(ει) χρησίμων ἱκαν(όν), τ(ῆν) δὲ Θρασυμάχου τέ(χ)νην ἢ ἀ(λλου) ὄτο(υδῆποτ') αὐτῶν οὐ 10 μ(αθό)ντας . . . Θρασύμαχον καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους τῶν δοκούντων τὰς τοιαύτας ἔχειν λόγων πολιτικῶν ἢ ῥητορικῶν οὐθ(έν, ὦ)ν φ(α)-σιν ἔχειν τὰς τέχνας, συντελοῦντας.

AUS UNBESTIMMTER SCHRIFT

8. HERMIAS z. Plat. Phaedr. p. 239, 21 Couvnt. [zu σθένος p. 267 c 15 s. B 6] ἔγραψεν [Thr.] ἐν λόγῳ ἑαυτοῦ τοιοῦτόν τι, ὅτι οἱ θεοὶ οὐχ ὀρῶσι τὰ ἀνθρώπινα· οὐ γὰρ ἂν τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν παρῆιδον τὴν δικαιοσύνην· ὀρῶμεν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ταύτῃ μὴ χρωμένους.

86 [79]. HIPPIAS

20 A. LEBEN UND LEHRE

1. SUID. Ἴππίας Διοπίθους Ἡλείος, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὠρίζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

2. PHILOSTRAT. V. Soph. I 11, 1ff. '1. δὲ ὁ σοφιστὴς ὁ Ἡλείος τὸ μὲν μνημονικὸν οὕτω τι καὶ γηράσκων ἔρωτο, ὡς καὶ πενήτηντα ὀνομάτων ἀκούσας 25 ἀπαξ ἀπομνημονεύειν αὐτὰ καθ' ἣν ἤκουσε τάξιν, ἐσήγετο δὲ ἐς τὰς διαλέξεις γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν, μουσικὴν, ῥυθμούς· (2) διελέγετο δὲ καὶ περὶ ζωγραφίας καὶ περὶ ἀγαλματοποιίας· (3) ταῦτα ἐτέρωθι· ἐν Λακεδαίμονι δὲ γένη τε διήγει πόλεων (?) καὶ ἀποικίας καὶ ἔργα, ἐπειδὴ οἱ Λακεδαμόνιοι διὰ τὸ

8. Die Götter haben das menschliche *Treiben* nicht im Auge; denn sonst hätten sie nicht das größte unter den Gütern der Menschen außer acht gelassen, die Gerechtigkeit; denn wir sehen die Menschen diese nicht anwenden.

4ff. Das meiste ist von Sudhaus ergänzt 16ff. vgl. Nestle *Philol.* 67 (1908) 559 22 Ἠγησιδάμου] unbekannt; vgl. Ἀγησιδάμος I 446, 17: Ἴπποδάμου [s. c. 39] Apelt *Beitr. z. Gesch. d. gr. Phil.* S. 382 αὐτάρκειαν] aus A 12 herausgesponnen. Vgl. auch Norden *Herm.* 40 (1905) 523 24 Quelle A 11 (unten II 329, 2) 28 καὶ πόλεων ἀποικίας verm. Diels; vgl. II 328, 38. 39: ἡρώων st. πόλεων Wendland